

Sygn. akt III S 3/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka
Sędziowie:	SSA Romana Mrotek SSA Beata Górska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2016 r. na posiedzeniu niejawnym

skargi A. F.

na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VI U 8/16 z odwołania A. F. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. o przyznanie emerytury

p o s t a n a w i a :

1. oddalić skargę

SSA Romana Mrotek SSA Barbara Białecka SSA Beata Górska

Sygn. akt III S 3/16

UZASADNIENIE

A. F. wniósł skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygnaturze akt VI U 8/16 o prawo do emerytury. Uzasadniając skargę wskazał, że 4 grudnia 2015r. i 21 stycznia 2016r. wniósł odwołania od decyzji z dnia 30 listopada 2015r. i 21 grudnia 2015r., które otrzymał w grudniu 2015r. i styczniu 2016r. zarzucił naruszenie art. 2 ustawy z 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Na podstawie art. 12 ust. 4 tej ustawy wniósł o przyznanie od Skarbu Państwa z tytułu stwierdzenia naruszenia jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki sumy pieniężnej w wysokości 30.000 złotych. Ubezpieczony dalej podniósł, że w 2011 r. doręczono mu decyzje odmowną przyznania emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Po raz drugi wystąpił o przyznanie emerytury w listopadzie 2015r. Zdaniem ubezpieczonego organ rentowy przetrzymywał odwołanie nie przekazując go do sądu, a pracownicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dopuszczali się nieprawdy co do jego okresów składkowych i nieskładkowych, wydając decyzje z dnia 15.09.2010r., 23.09.2011r., 30.11.2015r. Ubezpieczony następnie sformułował zarzuty co do zasadności merytorycznej decyzji wydanych przez Zakład Ubezpieczeń Społeczny i podniósł, że od złożenia po raz pierwszy o przyznanie emerytury w warunkach szczególnych minęło już 3 lata od roku 2011, zaś drugi wniosek złożył w listopadzie 2015r. Następnie

zarzucił Sądowi Okręgowemu popełnienie szeregu uchybień procesowych przy rozpoznawaniu jego sprawy. A. F. wniósł o przyznanie 30.000 zł. za okres od 2011r. i odmowę w sprawie oraz przyznanie wcześniejszej emerytury.

Prezes Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim wniósł o oddalenie skargi i nie zgłosił swego udziału w sprawie. Do pisma dołączył wyjaśnienie Przewodniczącego VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Przewodniczący VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim poinformował, że w dniu 8 stycznia 2016r. wpłynęło odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o odmowie prawa do emerytury. Sprawa została zadekretowana pod sygn. VI U 8/16. W dniu 11 lutego 2016r. w sprawie tej zapadł wyrok oddalający odwołanie, a dnia 17 marca 2016r. została wysłana apelacja ubezpieczonego do Sadu Apelacyjnego w Szczecinie. Podniósł również, że aktualnie w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim toczy się sprawa z odwołania A. F. od kolejnej decyzji organu rentowego odmawiającej prawa do emerytury, która wpłynęła dnia 25 lutego 2016r. W przedmiocie prawa do emerytury toczyła się jeszcze sprawa o sygn.. VI U 628/15 połączona ze sprawa o sygn.. VI U 645/15, w której w dniu 24 września 2015r. zapadł wyrok oddalający odwołanie. Sprawa ta wpłynęła do Wydziału 5 kwietnia 2015r. i 1 września 2015r. Przewodnicząca również poinformowała, że w roku 2011 nie toczyły się żadne sprawy z odwołania ubezpieczonego od decyzji odmawiającej prawa do emerytury, natomiast w roku 2005r. i 2010r. toczyły się sprawy o rentę, a w 2009r. o kapitał początkowy. W ocenie Pani Przewodniczącej nie ma podstaw do uznania aby sprawy z odwołań ubezpieczonego rozpoznawane były w sposób przewlekły.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga A. F. okazała się nieuzasadniona, co spowodowało jej oddalenie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z dnia 16 sierpnia 2004 roku, Nr 179, poz. 1843 ze zm., zwanej dalej ustawą o skardze) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). W myśl zaś art. 2 ust. 2 cyt. ustawy dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Ocena przewlekłości postępowania musi być dokonywana w relacji do czasu trwania całego postępowania, przy czym sama długość postępowania nie przesądza jeszcze o tym, iż jest ono przewlekłe. Ocenie podlegają więc w szczególności terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości oraz zachowanie się stron. Konieczne jest tym samym wskazanie na konkretne długotrwałe i nieuzasadnione zaniechanie sądu, względnie na dokonywanie czynności w sposób nieefektywny albo na działania, które jedynie pozorują podejmowania czynności w sprawie (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 września 2012 r., sygn. I S 83/12, lex nr 1217714). Należy podkreślić przy tym, że nie każda zwłoka może być przyczyną stwierdzenia przewlekłości, lecz jedynie zwłoka nieuzasadniona. Tymczasem w analizowanej sprawie tego rodzaju sytuacja nie wystąpiła. 8 stycznia 2016r. wpłynęło odwołanie ubezpieczonego od decyzji organu rentowego, zaś już 11 lutego 2016r. w sprawie z powyższego odwołania zapadł wyrok przed Sądem I instancji. Wyrokiem tym Sąd Okręgowy oddalił odwołanie ubezpieczonego, zatem orzekł co do istoty sprawy. Nie można zatem w niniejszym stanie faktycznym mówić o przewlekłości, gdyż sprawa została rozstrzygnięta nadzwyczaj sprawnie.

Odnosząc się do dalszej treści apelacji Sąd Odwoławczy podkreśla, że przedmiotem merytorycznej kontroli sądu rozpoznającego wniesioną skargę, może być tylko to postępowanie, które toczyło się w czasie, w którym skarga wpłynęła do właściwego sądu (por. postanowienia SN z dnia 3 września 2015 r. KSP 11/15, LEX nr 1783186, także: postanowienie SN z dnia z dnia 10 czerwca 2008 r., KSP 2/08, OSNKW 2008, z. 9, poz. 71). Przy tym należy mieć na uwadze, że ubezpieczony złożył rozpatrywaną skargę w odniesieniu do sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym pod sygnaturą VI U 8/16. Zatem inne postępowania, zakończone prawomocnymi wyrokami lub decyzjami pozostawały w niniejszej sprawie bez znaczenia, stąd też skargę w odniesieniu do nich należało uznać za bezprzedmiotową. Postępowanie zaś przed organem rentowym nie może być przedmiotem skargi na przewlekłość postępowania, gdyż nie dotyczy ono postępowania sądu, prokuratora, komornika sądowego ani innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego Ponadto Sąd Apelacyjny zaznacza, że rozpatrywał jedynie okoliczność, czy Sąd I instancji nie naruszył swoim postępowaniem przepisów ustawy o skardze. Dlatego też merytoryczna argumentacja zasadności przyznania świadczenia emerytalnego pozostawała bez znaczenia. Mając na względzie, że powód złożył apelację od wyroku Sądu Okręgowego, należy podkreślić, że będzie on miał możliwość odpowiedniego uargumentowania swoich roszczeń w postępowaniu przed Sądem Odwoławczym, w stosownym czasie.

Podsumowując, w niniejszej sprawie, wbrew twierdzeniom powoda, nie wystąpiła przewlekłość postępowania w rozumieniu z art. 2 ust. 1 ustawy o skardze, a wręcz przeciwnie – postępowanie zostało rozpoznane co do istoty sprawy niezwykle sprawnie i szybko. W związku z powyższym, Sąd Apelacyjny uznał, że skarga jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu w oparciu o art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

SSA Romana Mrotek SSA Barbara Białecka SSA Beata Górka